

GIẢI THÍCH CỘNG ĐỒNG**PHIÊN HỌP LẬP PHÁP THƯỜNG KỲ 2025
LOUISIANA – LUẬT CHỐNG NHẬP CƯ****ĐẠO LUẬT 399 (DỰ LUẬT THƯỢNG VIỆN 15)**

Dự luật Thượng viện 15 Louisiana(SB15) đã được thống đốc ký ban hành và hiện đã có hiệu lực. SB15 thay đổi các tội danh hiện hành về cản trở công lý và “vi phạm pháp luật khi thi hành công vụ”. Cản trở công lý là khi một người can thiệp vào một cuộc điều tra hoặc tố tụng hình sự. Vi phạm pháp luật khi thi hành công vụ là khi bất kỳ viên chức dân cử, công chức hoặc viên chức nào cố tình không thực hiện nhiệm vụ hoặc cố ý vi phạm pháp luật trong khi thi hành công vụ.

CẢN TRỞ CÔNG LÝ

Dự luật SB15 mở rộng tội cản trở công lý để áp dụng cho “thủ tục nhập cư” cũng như bất kỳ “hành vi chính thức nào khác của một đặc vụ hoặc nhân viên của một cơ quan chính phủ”. Dự luật SB15 cũng quy việc “cố ý thực hiện bất kỳ hành vi nào nhằm cản trở, trì hoãn, ngăn chặn hoặc can thiệp hoặc ngăn cản các nỗ lực thực thi luật nhập cư của liên bang” là một tội. Nếu một người bị kết tội cản trở công lý liên quan đến thủ tục nhập cư, thì đó là trọng tội và họ sẽ bị phạt tới 5000 đô la hoặc bị phạt tù tới một năm, có khả năng phải ngồi tù tại nhà tù tiểu bang, hoặc cả hai.

Việc mở rộng về tội cản trở công lý của SB15 có phạm vi rộng đáng lo ngại và rất khó để biết chính xác hành vi nào bị coi là phạm tội, đặc biệt là khi không bị giới hạn ở bất kỳ vụ bắt giữ hoặc thủ tục nhập cư nào, mà thay vào đó là áp dụng cho “các nỗ lực thực thi luật nhập cư của liên bang”. Điều luật dường như nhắm vào các nhà hoạt động và thành viên cộng đồng đang cố gắng bảo vệ người nhập cư, với mục đích khiến mọi người e ngại việc đối đầu với ICE. Luật này có thể bao gồm nhiều hành động khác nhau, chẳng hạn như lan truyền thông tin về nơi ICE đang tiến hành hoạt động thực thi pháp luật, hoặc việc chặn xe của Bộ An ninh Nội địa (DNS) hoặc ngăn cản việc bắt giữ của DHS.

Tuy nhiên, cơ quan lập pháp Louisiana không thể tước bỏ quyền tự do ngôn luận theo Tu chính án Thứ nhất của bạn. Nhiều hình thức hoạt động xã hội được Hiến pháp bảo vệ, đặc biệt là Tu chính án Thứ nhất. Khi cơ quan thực thi pháp luật nỗ lực thực thi SB15, chúng ta sẽ thấy những thách thức pháp lý được nêu ra, có khả năng bao gồm cả những thách thức theo Tu chính án Thứ nhất. Chúng ta cũng sẽ xem xét cách tòa án diễn giải và có thể hạn chế đạo luật. Hiện tại, SB15 có thể làm tăng rủi ro liên quan đến một số hình thức hoạt động xã hội. Do đó, SB15 có thể ảnh hưởng đến chiến lược của các nhóm khi họ cố gắng tránh vi phạm pháp luật, hoặc cố gắng đảm bảo rằng các thành viên dễ bị tổn thương phía họ được bảo vệ khỏi mọi trách nhiệm hình sự.

VI PHẠM PHÁP LUẬT KHI THI HÀNH CÔNG VỤ

Dự luật SB15 cũng mở rộng tội phạm vi phạm pháp khi thực thi công vụ, áp dụng cho các quan chức chính phủ cố tình thả người khỏi nơi giam giữ hình sự trước khi thông báo cho ICE và từ chối hợp tác với ICE hoặc CBP. Dự luật SB15 cũng hình sự hóa các quan chức chính phủ thực hiện bất kỳ hành động chính thức nào với mục đích “cản trở, trì hoãn, ngăn chặn hoặc can thiệp hoặc cản trở các nỗ lực thực thi luật di trú liên bang”. Luật nêu rõ rằng luật áp dụng cho cảnh sát trưởng quận, cảnh sát trưởng và các quan chức thực thi pháp luật khác, đồng thời yêu cầu họ tuân thủ các yêu cầu tạm giữ người nhập cư. Tội phạm pháp khi thực thi công vụ là một trọng tội, có thể bị phạt tiền lên đến 5.000 đô la hoặc bị giam giữ đến mười năm, tại nhà tù của chính quyền địa phương hoặc nhà tù tiểu bang, hoặc cả hai.

Tội phạm mới này có thể nhằm mục đích ngăn chặn mọi nỗ lực của chính quyền địa phương nhằm bảo vệ cộng đồng người nhập cư, cũng như các chính sách được gọi là “nơi trú ẩn”. Giống như tội cản trở công lý, tội vi phạm pháp luật khi thi hành công vụ rất rộng và mơ hồ. SB15 nhắm vào và có thể khiến các quan chức chính quyền địa phương, những người đang chống lại ICE và Trump, phải e ngại. Điều quan trọng hơn bao giờ hết là hành động đoàn kết; chúng ta nên chú ý đến bất kỳ vụ truy tố nào theo SB15 và lên tiếng phản đối luật bất công này. Mọi người cũng có thể cân nhắc việc tiếp cận các nhà lập pháp một cách tích cực và khuyến khích họ bãi bỏ luật.

ĐẠO LUẬT 264 LOUISIANA (DỰ LUẬT HẠ VIỆN 303)

Dự luật này, cũng đã được Thống đốc ký thành luật, thành lập một “Đơn vị Bắt giữ Kê bỏ trốn” trên toàn tiểu bang thuộc Sở Tư pháp Louisiana, bao gồm các sĩ quan thực thi pháp luật, chuyên gia phân tích tình báo và nhân viên hỗ trợ. Đơn vị mới này sẽ có nhiệm vụ phối hợp và hỗ trợ các cơ quan thực thi pháp luật cấp tiểu bang, địa phương và liên bang - bao gồm cả các cơ quan thực thi pháp luật về nhập cư - để bắt giữ những người được gọi là “kê bỏ trốn”. Dự luật không định nghĩa chính xác thế nào là “kê bỏ trốn”.

Đơn vị này cũng sẽ chịu trách nhiệm sử dụng lệnh khám xét và bắt giữ người, “thực hiện các vụ bắt giữ không có lệnh” ở những nơi được pháp luật cho phép, và hỗ trợ các cơ quan thực thi pháp luật tìm kiếm và bắt giữ những người vi phạm các điều khoản của chương trình giám sát điện tử theo lệnh của tòa án. Đơn vị này cũng được chỉ đạo thành lập và tham gia vào các lực lượng đặc nhiệm chung nhằm tăng cường nguồn lực để bắt giữ “kê bỏ trốn”. Đáng lo ngại là dự luật cũng giao cho đơn vị mới nhiệm vụ “xác định, truy đuổi và bắt giữ bất kỳ cá nhân nào chứa chấp, che giấu hoặc tiếp tay cho kê bỏ trốn” nếu cá nhân đó biết hoặc đáng lẽ phải biết rằng người mà họ đang giúp đỡ là kê bỏ trốn. Dự luật yêu cầu đơn vị này “ưu tiên” truy bắt những người bị truy nã vì “tội bạo lực”. Tuy nhiên, dự luật không cung cấp bất kỳ khoản kinh phí nào để duy trì nhân sự cho đơn vị.

Khi giao cho đơn vị mới nhiệm vụ hỗ trợ các cơ quan thực thi di trú liên bang, dự luật nêu rõ rằng nhắm vào những người đang cố gắng trốn tránh sự theo dõi của ICE. Có một tội liên bang là “chứa chấp” một số người không phải công dân, và dường như đơn vị này - nếu được tài trợ và có nhân sự - có thể được sử dụng để truy tìm và bắt giữ những người cung cấp một số loại hỗ trợ, nhà ở hoặc việc làm cho những người không phải công dân “bỏ trốn”, đặc biệt là với mục đích giúp họ trốn tránh sự phát hiện của ICE.

ĐẠO LUẬT 351 LOUISIANA (DỰ LUẬT HẠ VIỆN 307)

Dự luật này, cũng đã được Thống đốc ký thành luật, sẽ yêu cầu bất kỳ cơ quan quản lý phúc lợi tiểu bang Louisiana phải xác minh quốc tịch hoặc tình trạng nhập cư đủ điều kiện khác của người nộp đơn xin phúc lợi công cộng. Một số tình trạng nhập cư đủ điều kiện bao gồm thường trú nhân hợp pháp, người đã được cấp tị nạn, người tị nạn, và một số tình trạng khác. Nếu người nộp đơn bị phát hiện không có quốc tịch hoặc tình trạng nhập cư bắt buộc, cơ quan này có trách nhiệm: a) báo cáo họ với ICE, b) chấm dứt phúc lợi của họ, và c) gửi danh sách hàng tháng tất cả những người không vượt qua được xác minh quốc tịch cho Bộ trưởng Ngoại giao Louisiana để cập nhật danh sách cử tri.

Điều đáng lo ngại là dự luật chỉ yêu cầu một “khoảng thời gian hợp lý” trôi qua mà không cần bất kỳ xác nhận quốc tịch nào trước khi họ quyết định báo cáo ai đó với ICE và cắt quyền lợi của cá nhân đó. Nghĩa là, nếu người đó không thể cung cấp đủ giấy tờ kịp thời, tiểu bang có thể tước đi sự hỗ trợ thiết yếu cần thiết để họ sống sót. Người ta có thể tưởng tượng ra nhiều tình huống - giấy tờ bị phá hủy trong bão, sinh ra ở một địa phương hẻo lánh - trong đó một người có thể không có sẵn bằng chứng về quốc tịch hoặc tình trạng nhập cư liên quan.

ĐẠO LUẬT 17 LOUISIANA (DỰ LUẬT HẠ VIỆN 436)

Dự luật ác ý này, đã được Thống đốc ký thành luật, cấm một số người không phải công dân chịu một số loại thiệt hại trong bất kỳ vụ kiện nào phát sinh từ tai nạn xe hơi. Dự luật áp dụng cho những người nhập cư “trái phép”, được định nghĩa là “một người hiện diện bất hợp pháp tại Hoa Kỳ theo Đạo luật Di trú và Quốc tịch liên bang”. Những người thuộc nhóm này sau đó không thể nhận được thiệt hại chung (tiền nhằm bồi thường cho ai đó về những tổn hại khó định lượng, chẳng hạn như đau khổ về mặt tinh thần, khuyết tật lâu dài và đau đớn và đau khổ) hoặc mất tiền lương, cả quá khứ và hiện tại. Vì vậy, ví dụ, giả sử Người A đâm vào phía sau một Người B Không có giấy tờ và làm hỏng toàn bộ xe của họ, gãy chân và bị thương ở lưng. Người B Không có giấy tờ phải đến bệnh viện và nghỉ làm ba tuần. Chấn thương ở lưng sẽ gây ra đau đớn lâu dài và làm giảm khả năng làm việc của họ trong tương lai. Người B có thể kiện Người A về thiệt hại xe và hóa đơn viện phí, nhưng tòa án không thể ra lệnh cho Người A phải trả tiền cho khoản thu nhập bị mất của Người B do phải nghỉ làm sau vụ tai nạn hoặc trong tương lai do chấn thương lưng, và cũng không thể ra lệnh cho Người A phải trả tiền cho nỗi đau và sự đau khổ Người B phải chịu.

ĐẠO LUẬT 292 LOUISIANA (DỰ LUẬT HẠ VIỆN 554)

Dự luật này, được Thống đốc ký thành luật, cấm Sở Giao thông Vận tải cấp giấy phép lái xe và thẻ căn cước tiểu bang cho bất kỳ người nước ngoài nào không cư trú hợp pháp tại Hoa Kỳ. Những người nước ngoài cư trú hợp pháp tại Hoa Kỳ vẫn có thể được cấp giấy phép lái xe hoặc thẻ căn cước, nhưng giấy phép lái xe hoặc thẻ căn cước sẽ có “mã hạn chế” cho biết họ không phải là công dân Hoa Kỳ để có quyền bỏ phiếu; thông tin của họ sẽ được chia sẻ với Bộ trưởng Ngoại giao để đảm bảo họ không có tên trong danh sách cử tri; và người đó sẽ nhận được thông báo qua thư, thông báo rằng việc bỏ phiếu trong các cuộc bầu cử cấp tiểu bang và liên bang là bất hợp pháp.

ĐẠO LUẬT 419 LOUISIANA (DỰ LUẬT THƯỢNG VIỆN 100)

Dự luật SB 100, cũng đã được ký thành luật, hệ thống hóa sắc lệnh hành pháp năm ngoái của Thống đốc Landry, yêu cầu Sở Y tế, Sở Giáo dục, Sở Giao thông Vận tải, Văn phòng An ninh Nội địa và Ứng phó Khẩn cấp của Thống đốc, Sở An toàn Công cộng và Cải huấn, Sở Dịch vụ Trẻ em và Gia

đình bang Louisiana, và các cơ sở giáo dục đại học Louisiana “xác định tình trạng pháp lý của các cá nhân” đang nhận trợ cấp và dịch vụ. Dự luật bao gồm trong định nghĩa về những người không có tình trạng nhập cư hợp pháp thì rất nhiều người được phép ở lại Hoa Kỳ, bao gồm thông qua lệnh ân xá, hoãn thi hành, hoãn trục xuất cưỡng chế, và các cơ chế khác. Dự luật SB 100 cũng yêu cầu các cơ quan này hàng năm phải tính toán và báo cáo:

- số lượng người mà theo dự luật là không có tư cách hợp pháp và trẻ em nhập cư không có người đi kèm đang hưởng dịch vụ,
- tổng số tiền chi cho các dịch vụ đó,
- một bản phân tích chi tiết các dịch vụ được cung cấp, và
- bất kỳ hành động nào được thực thi để “đảm bảo tuân thủ luật nhập cư liên bang.”

Mỗi cơ quan được yêu cầu cung cấp báo cáo cho cơ quan lập pháp, thống đốc và bộ trưởng tư pháp, đồng thời đăng tải bản sao đầy đủ trên trang web của chính cơ quan. Các cơ quan cũng được yêu cầu phát triển các phương tiện riêng để xác minh tình trạng nhập cư, bao gồm yêu cầu hộ chiếu, giấy khai sinh, giấy chứng nhận nhập tịch và thẻ xanh.

Dự luật không yêu cầu các cơ quan phải từ chối cung cấp dịch vụ cho bất kỳ ai. Các cơ quan vẫn phải tuân thủ luật tiểu bang và liên bang liên quan đến quyền riêng tư, mà ít nhất có thể sẽ bị cấm báo cáo hoặc đăng tải bất kỳ thông tin nhận dạng cá nhân nào liên quan đến dịch vụ y tế và giáo dục.

SẮC LỆNH HÀNH PHÁP OPERATION GEAUX

Sắc lệnh hành pháp này yêu cầu các cơ quan thực thi pháp luật phát động chiến dịch nâng cao nhận thức cộng đồng về sứ mệnh của Operation GEAUX. Sắc lệnh cũng yêu cầu họ “tìm hiểu” và “khuyến khích mạnh mẽ” tham gia các thỏa thuận 287(g) và các hình thức hợp tác khác với các cơ quan thực thi di trú liên bang, nhưng thực tế không bắt buộc phải tham gia. Họ được yêu cầu “sàng lọc và xác định” tất cả những người không phải công dân bị bắt vì “có dấu hiệu là thành viên băng đảng”. Điều này có thể tạo điều kiện cho việc trục xuất theo Đạo luật Kẻ thù Người nước ngoài cũng như cung cấp cho ICE bằng chứng không đáng tin cậy dựa trên suy đoán của cảnh sát, tuy nhiên có thể được sử dụng để từ chối người dân về bảo lãnh và biện pháp khắc phục.